

EMOȚII ÎN CONTEXT PRAGMATIC

Lect.univ. Oana Maria PĂSTAE
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Rezumat

Această lucrare explorează teoria naturii umane, precum și rolul emoțiilor într-un context pragmatic. Vom face pentru început o introducere pentru a exprima relația dintre emoții și pragmatism. Atât Darwin, cât și James au influențat pragmatismul în ceea ce privește considerarea expresiilor emoționale ca tipuri de comportament reflex. În continuare, vom susține faptul că centrul viziunii lui James poate fi stabilit într-o interpretare a darwinismului prin configurarea unor conexiuni specifice între James și Darwin. După care ne vom concentra atenția asupra unor teorii ale emoțiilor și, în același timp, vom prezenta o privire critică asupra lor. Lucrarea abordează semnificația teoriei emoției la William James, în teoria contemporană a emoției. În final ajungem la concluzia că putem avea o selecție naturală aplicată filosofiei și, de asemenea, o selecție aplicată organismelor cu rațiune.

Cuvinte cheie: pragmatism, emoții, selecție naturală, teorii ale emoției

1. Introducere

Pragmatismul este definit ca o filosofie evolutivă a cunoașterii și ca un fundament al unei teorii a naturii umane. Aceste două elemente apar combinate în opera lui William James, filosof și psiholog experimental care a implicat psihologicul în tradiția pragmatică. Atât Darwin, cât și James au influențat pragmatismul în ceea ce privește considerarea expresiilor emoționale ca tipuri de comportament reflex.

De-a lungul ultimelor decade, studiul academic al emoției s-a dezvoltat foarte substanțial într-o serie de discipline care

EMOTIONS IN PRAGMATIC CONTEXT

Lecturer Oana Maria PĂSTAE
“Constantin Brâncuși” University from
Târgu-Jiu

Abstract

This paper explores the theory of human nature and the role of emotions in a pragmatic context. First we present an introduction to express the relation between emotions and pragmatism. Both Darwin and James influenced the pragmatism in what emotional expressions are concerned as types of reflex behaviour. Then we argue that the center of James's vision lay in an interpretation of Darwinism by drawing specific connections between James and Darwin. Next we focus our attention on some emotions theories and at the same time we express a critical look on them. The paper addresses the significance of William James's theory of emotion in contemporary emotion theory. The paper concludes that we can have a natural selection applied to philosophy and also to organisms with minds.

Key words: pragmatism, emotions, natural selection, theories of emotion

1. Introduction

The pragmatism is defined like an evolutionary philosophy of knowledge and a foundation of a theory of human nature. These two elements are combined in William James, philosopher and experimental psychologist, who added psychological depth to the pragmatic tradition. Both Darwin and James influenced the pragmatism in what emotional expressions are concerned as types of reflex behaviour.

Over the past decades the academic study of emotion has developed very substantially across a number of disciplines,

includ psihologia, lingvistica, economia, științele cognitive, neuroștiințele, filosofia, etc. O emoție este o stare mentală și fiziologică asociată cu o mare varietate de sentimente, gânduri și comportamente. Emoțiile reprezintă experiențe subiective, de multe ori asociate cu starea de spirit, personalitatea și dispoziția fiecărui individ.

Realizăm o distincție între sentimente, atitudini și emoții. Putem interpreta anumite manifestări exterioare ca marca unui sentiment, așadar sentimentele nu sunt niciodată obiectivul unei percepții directe. Atitudinile se regăsesc în comportamentul oamenilor și sunt mai vizibile decât emoțiile care pot fi controlate. Distincția între sentimente și atitudini poate fi interpretată ca o distincție între concret și abstract. Emoțiile sunt sentimente puternice și pot fi clasificate drept extrinseci și intrinseci. Conținutul experimental al emoțiilor reflectă modul în care emoțiile se fac resimțite și ceea ce înseamnă cu adevărat pentru persoana care le simte. Acesta este un experiment emoțional real și, din punct de vedere pragmatic, este o parte vitală a unei emoții.

Emoțiile au fost mult timp considerate sursă de perturbare a intelectului. În conformitate cu conceptele vechi, intelectul ar trebui să trateze în primul rând "cognițiile reci". Teorii despre emoții găsim și în trecut, la stoicii greci, precum și la Platon și Aristotel. De asemenea, regăsim teorii sofisticate în lucrările unor filosofi precum Descartes, Spinoza, Hume etc. Platon consideră că emoțiile sunt o "boală a sufletului" iar Descartes introduce ideea inovatoare și mai puțin creștină că emoțiile ne împing să păcătuim pentru satisfacerea dorințelor noastre. Conceptul cartezian consideră emoțiile ca pe ceva ce apare spontan în mintea noastră. Morala fundamentală carteziană va fi ca sufletul să nu ducă o luptă cu sine: există o luptă interioară între rațiune și pasiuni, în realitate nu este o bătălie între corp și minte ci această luptă este efectuată de mișcări tipărite de către organism și suflet în glanda pineală.

including psychology, linguistics, economics, cognitive sciences, neurosciences, philosophy etc. An emotion is a mental and physiological state associated with a wide variety of feelings, thoughts and behaviours. Emotions are subjective experiences, often associated with mood temperament, personality and disposition.

We make a distinction between feelings, attitudes and emotions. We can interpret certain exterior manifestations like mark of a feeling, so the feelings are never the objective of a direct perception. Attitudes can be seen in people's behaviour and are more visible. The distinction between feelings and attitudes can be interpreted as a distinction in between concrete and abstract. Emotions are strong feelings and can be classify like exterior and interior. The experimental content of emotions reflect the way in which emotions are felt and what they really mean for the person that feel them. This is a real emotional experiment and from pragmatically point of view is the vital part of an emotion.

Emotions were long regarded as a source of disturbance of the intellect. Under the old concepts, intellect should treat first "cold cognitions". Theories about emotions stretch back at least as far as the Ancient Greek Stoics as well as Plato and Aristotle. We also see sophisticated theories in the works of philosophers such as Descartes, Spinoza, Hume etc. Plato believes that emotion is a "disease of the soul" and Descartes introduces the innovative and less Christian idea that emotions push us to sin for satisfying our desires. The Cartesian concept of emotions is what arises spontaneously in our mind. The fundamental Cartesian moral will be that the soul does not lead a battle with itself: there is an inner struggle between reason and passions, in reality there is a battle between body and mind and this fight is carried out by movements printed by the body and soul

Cercetătorii au demonstrat, în studiile lor recente, că emoțiile joacă un rol de adaptare în concentrarea atenției și în interpretarea stimulilor din mediul înconjurător. Concepția modernă și contemporană despre emoție este una negativă, iar acest lucru este văzut ca o limitare a acțiunilor judecate și a plenitudinii ființei umane.

2. Influența lui Charles Darwin asupra viziunii lui William James

Darwin discută în cartea sa - *Exprimarea emoțiilor la om și la animale* (1874) - ideea că anumite manifestări corporale sunt însoțite de emoții speciale. Emoțiile precum "surpriza, curiozitatea, extazul, frica, furia, pofta, lăcomia, sunt însoțite de tulburări comportamentale și reprezintă exemple de ceea ce el numește "emoții standard". Darwin a spus că oamenii supărați își arată dinții, deoarece ei au moștenit modele de comportament de care strămoșii lor preistorici aveau nevoie pentru luptă.

James consideră că viziunea sa se potrivește cel mai bine cu explicația lui Darwin despre originile comportamentelor reflex deoarece el ia în considerare doar emoțiile însoțite de expresii corporale distincte. În capitolul său cu privire la emoție, James își exprimă un principiu care a devenit cunoscut ca **Teoria James-Lange**, deoarece fiziologul danez Carl Lange a publicat opinii similare, în aceeași perioadă de timp. James a postulat că emoțiile de fapt rezultă mai degrabă din modificări fizice decât să fie determinate de acestea. Pe baza acestei concluzii, James a susținut că starea emoțională a unei persoane ar putea fi îmbunătățită prin schimbarea activităților sale fizice sau a atitudinilor.¹ Ca și Darwin, James realizează o punte comună între reflexele emoționale și cele senzoriale și motorii.

Darwin s-a gândit la expresiile

over the pineal gland.

Researchers have demonstrated in their recent studies, that emotions play a role in elementary and adaptation in the focus of attention and stimuli interpretation of the environment. Modern and contemporary concept of emotion is a negative one and this is seen as a limitation of judged actions and of being's plenitude. Aristotle was a Greek philosopher, a student of Plato and teacher of Alexander the Great. He wrote on many subjects, including physics, metaphysics, poetry, theater, music, logic, rhetoric, politics, government, ethics, biology, and zoology. Together with Plato and Socrates, Aristotle is one of...

2. Charles Darwin's influence on William James's vision

Darwin discussed in his book *The Expression of the Emotions in Man and the Animals* (1874) the idea that certain bodily manifestations accompanied particular emotions. Emotions like "surprise, curiosity, rapture, fear, anger, lust, greed," are all accompanied by particular patterns of bodily disturbances and are examples of what he calls "standard emotions". Darwin said that angry people show their teeth because they have inherited behaviour patterns that their prehistoric ancestors needed for fighting.

James' believes fit best with Darwin's explanation of the origins of reflex behaviors because he considers only emotions thought to be accompanied by a distinct bodily expression. In his chapter on emotion James expresses a principle that became known as the **James-Lange Theory** because the Danish physiologist Carl Lange published similar views at the same time. James posited that emotions actually result from rather than cause physical changes.

emoționale ca tipuri de reflexe cerebrale iar punctual său de vedere a fost criticat de Meynert. Punctul important aici este că ideea de reflex cerebral, în esență, a oferit o imagine a modului de funcționare a creierului care a fost în conflict cu "asocierea de idei" așa cum a fost ea concepută în mod tradițional. Pe scurt, pentru James, factorii cognitivi au un rol în determinarea emoțiilor.

În cele ce urmează ne vom concentra atenția asupra teoriilor timpurii despre emoții, scopul nostru fiind cel de a arăta că Teoria James-Lange a jucat un rol important în teoria contemporană a emoției.

3. Teorii timpurii despre emoții

Teoria James-Lange

Această teorie se referă la William James și fiziologul danez Carl Lange și constă în faptul că emoția provoacă stimuli ce determină o schimbare în starea fiziologică. Ambii au sugerat că *emoția se datorează percepției unor schimbări în organism*. Conform teoriei lor, oamenii simt emoțiile numai în cazul în care devin conștienți de reacțiile lor fizice interne la evenimente, cum ar fi bătăile crescute ale inimii sau tensiunea arterială crescută:

*Teoria mea... este că modificările corporale urmează direct percepția faptului existent, și că sentimentul nostru asupra aceluiași schimbări, așa cum se întâmplă ele, îl reprezintă emoția...că ne pare rău deoarece plângem, suntem supărați deoarece lovim, ne e teamă deoarece tremurăm...*²

Contribuția lui William James la pragmatism a inclus accentul pus pe emoții, autorul fiind de părere că există două posibilități cu privire la modul în care emoțiile ar putea fi luate în considerare. Emoția ar putea fi gândită ca fiind localizată

Based on this conclusion, James argued that a person's emotional state could be improved by changing his or her physical activities or attitudes.⁵ James like Darwin links emotional reflexes to the sensory and motor areas.

Darwin had thought of emotional expressions as types of cerebral reflex in this way and his view of emotion had been criticized by Meynert. The significant point here is that the cerebral reflex view essentially gave a picture of brain functioning that was in conflict with the "association of ideas" account as traditionally conceived. In short, for James, cognitive factors do enter into the determination of emotions.

In what follows we focus our attention on the early theories about emotions and our purpose is to show that the James-Lange Theory played an important role in the contemporary emotion theory.

3. Early theories about emotions

The James-Lange Theory

This theory refers to William James and the Danish physiologist Carl Lange and holds that emotion provokes stimuli that will cause some change in physiological state. Both suggested that *emotion is due to perceiving changes in the body*. According to their theory, people feel emotions only if aware of their own internal physical reactions to events, such as increased heart rate or blood pressure:

*My theory...is that the bodily changes follow directly the perception of existing fact, and that our feeling of the same changes as they occur is the emotion...that we feel sorry because we cry, angry because we strike, afraid because we tremble...*⁶

William James's contribution to

în cortex, sau ar putea fi gândită ca fiind corespunzătoare proceselor care au loc în centrele senzoriale și motorii ale creierului. El este de acord cu acesta din urmă și vorbește despre **emoții standard** și **emoții exterioare**. Pentru început, James ia în considerare doar emoțiile însoțite de manifestări fiziologice, care sunt cele "in which a wave of bodily disturbance of some kind accompanies the perception of the interesting sights or sounds, or the passage of the exciting train of ideas."³

James nu crede că percepția mentală a unor fapte excită percepția mentală numită emoție. Pentru el comanda nu e corectă în sensul că manifestările corporale trebuie mai întâi interpușe și, consideră că afirmația mai rațională este că ne pare rău pentru că plângem, suntem supărați pentru că lovim, și ne e teamă pentru că tremurăm și, nu viceversa, că plângem, lovim, tremurăm pentru că ne pare rău, suntem supărați sau ne e teamă, după caz,. El a acordat până acum o atenție restrânsă **emoțiilor standard**, care au o legătură evidentă cu expresia corporală.

Punctul vital al teoriei lui James este că, după ce simțim o emoție puternică, nimic nu rămâne în conștiința noastră: "no *mind-stuff* out of which the emotion can be constituted, and that a cold and neutral state of intellectual perception is all that remains."⁴

⊗ Punct

Teoria lui William James despre emoție este adesea criticată pentru că pune prea mult accent pe sentimentele corporale și neglijează aspectele cognitive ale emoției, deoarece el ignoră rolul experienței în starea emotivă, supraestimează rolul proceselor fizice în emoție și nu are nimic de oferit unei psihologii sociale a emoțiilor. William James și Carl Lange au ajuns la aceeași concluzie, că "... modificările corporale urmează după ce stimulul a fost perceput, și că sentimentul aceluiași modificări pe care le simțim este emoția." Ceea ce Lange a adăugat în special este faptul că modificările vasomotorii sunt emoțiile.

pragmatism included an emphasis on emotions and he thinks that there are two possibilities as to how the emotions could be considered. Emotion could either be thought of as having its own specific sites of cortical localization, or it could be thought of as corresponding to processes occurring in the motor and sensory centres of the brain. He agrees with the latter and talks about **standard emotions** and **outward emotions**. James starts by considering only emotions thought to be accompanied by a distinct bodily expression, that is, ones "in which a wave of bodily disturbance of some kind accompanies the perception of the interesting sights or sounds, or the passage of the exciting train of ideas."⁷

James does not believe that the mental perception of some facts excites the mental perception called the emotion. For him the order is incorrect meaning that the bodily manifestations must first be interposed between, and that the more rational statement is that we feel sorry because we cry, angry because we strike, afraid because we tremble, and not that we cry, strike, or tremble, because we are sorry, angry, or fearful, as the case may be. He has so far restricted his attention to those **standard emotions** that have some obvious connection with bodily expression

The vital point of James' theory is that after that we feel a strong emotion there is nothing left behind in our consciousness: "no "mind-stuff" out of which the emotion can be constituted, and that a cold and neutral state of intellectual perception is all that remains."⁸

William James's theory of emotion is often criticized for placing too much emphasis on bodily feelings and neglecting the cognitive aspects of emotion, that he ignores the role of experience in emotion, that overstated the role of physical processes in emotion and that he has nothing to offer a social psychology of emotions. William James and Carl Lange arrived at the same conclusion that "...bodily changes follow

directly the perception of the exciting fact, and that our feeling of the same changes as they occur is the emotion." Lange particularly added that vasomotor changes are the emotions.

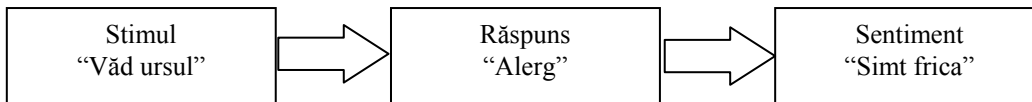

Figura 1. Teoria James-Lange

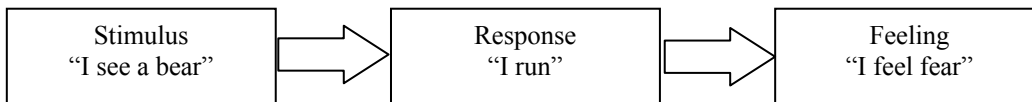

Figure 1. James-Lange theory of emotion

În această teorie fiecare emoție este conectată la un răspuns fiziologic unic, astfel încât frica este simțită altfel decât iubirea, deoarece corpul nostru răspunde într-o manieră unică în situații de inducere a fricii sau a iubirii. În ciuda criticilor sale, de exemplu, Cannon a arătat că emoțiile apar în creier și că o emoție nu este un răspuns la niște schimbări în organism, ceea ce înseamnă că "simțim" emoția înainte ca schimbările fiziologice să se producă; **teoria James-Lange** a reprezentat un fundament în studiul vieții emoționale.

In this theory each emotion is linked to a unique physiological response, so fear feels different to love because our body responds uniquely in fear-inducing and love-inducing situations.

In spite of its critics, for example, Cannon showed that emotions arise in the brain and that an emotion is not a response to changes in the body, meaning that we "feel" the emotion before the physiological changes have occurred; the theory *The James-Lange Theory* was a basis for the study of emotional life.

Teoria behavioristă

John B. Watson, psiholog American, crede că emoțiile au fost reacții mentale și corporale la evenimente specifice. El a observat ca bebelușii stimulați de anumite întâmplări, cum ar fi căzutul, brațele strânse puternic, sau mângâiatul, înfățișează trei emoții de bază: frica, mânia, și dragostea. El și-a schimbat frecvent punctul său de vedere că există doar trei emoții de bază, încă din 1919 de când l-a propus. Teoria behavioristă

The Behaviorist Theory

John B. Watson, an American psychologist believed emotions were mental and bodily reactions to specific events. He observed that babies stimulated by certain events, such as falling, having their arms held tightly, or being stroked, showed three basic emotions: *fear*, *anger*, and *love*. He has frequently changed his view that there are only three basic emotions since he

consideră comportamentul ca obiectiv al psihologiei și mediul înconjurător ca element cheie pentru a determina și explica comportamentul uman. Există trei variabile în acest proces: mediului înconjurător, care stimulează organismul, organismul, care este stimulat și comportamentul, ca răspuns la stimulare.

$$S \rightarrow I \rightarrow R$$

S = stimul (stimuli)

R = răspuns

I = individ

Această teorie a fost foarte criticată și nu a fost acceptată de o mare parte a oamenilor de știință.

De fapt, astăzi sunt foarte puțini oameni de știință care cred că teoria behavioristă este la fel de comprehensivă, pe cât a fost gândită să fie. Problema este că behaviorismul respinge procesele mentale ceea ce invalidează capacitatea sa de a explica în mod adecvat comportamentul uman și personalitatea.

Teoria Cannon-Bard

Această teorie încearcă să explice incertitudinea cu privire la care sentiment apare mai întâi, cel fiziologic sau cel emoțional. Aceasta sugerează că oamenii simt emoțiile mai întâi și apoi acționează asupra lor. Noi considerăm că această teorie explică mai bine modificările fiziologice. Cannon atribuie un rol central talamusului, considerând că acesta acționează ca o stație de releu senzorial care poate trimite informații senzoriale cortexului pentru a le interpreta, trimițând simultan și semnale de activare pentru restul corpului. Cannon și Bard au considerat că o persoană este capabilă să reacționeze la un stimul numai după ce s-a confruntat cu emoții legate de acest stimul. De exemplu, ne este frică de înălțimi numai după ce am experimentat o

proposed it in 1919. The behaviorist theory considers behaviour as the objective of the psychology and the environment the key-element to determine and explain human's behaviour. There are three variables in this process: the environment which stimulates the organism, the organism which is stimulated and the behaviour as a response to the stimulation.

$$S \rightarrow I \rightarrow R$$

S = stimulus (stimuli)

R = response

I = individual

This theory was highly criticized and not acceptable by most scientists. In fact, today there are very few scientists who believe that the behaviorist theory is as comprehensive as it was once thought to be. The problem is that behaviorism's rejection of mental processes invalidates its ability to adequately explain human behavior and personality.

Cannon-Bard Theory of Emotion

This theory tries to explain the uncertainty of which comes first, physiological or emotional feeling. It suggests that people feel emotions first and then act upon them. We consider that this theory better explain physiological changes. Cannon ascribes a central role to thalamus considering that it acts as a sensory relay station, it can send sensory information to the cortex for interpretation and simultaneously send activation signals to the rest of the body. Cannon and Bard considered that one is able to react to a stimulus only after experiencing the related emotion, for example we are afraid of heights only after we experience the emotion of that

emoție de acest tip și anume frica de a urca în vârful unui zgârie-nori. El consideră că simțim de multe ori emoția înainte ca această să ajungă la sistemul nervos autonom și sugerează că James trebuie să fi greșit.

kind of fear travelling to the top of a skyscraper. He considers that we often feel the emotion before the autonomic nervous system kicks in and suggests James must be wrong.

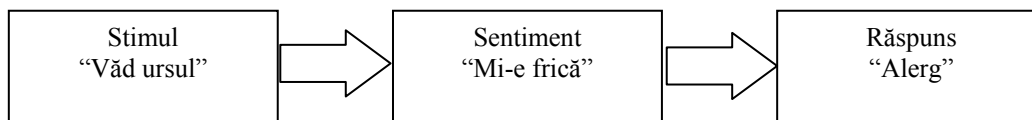

Figure 2. Teoria Cannon-Bard

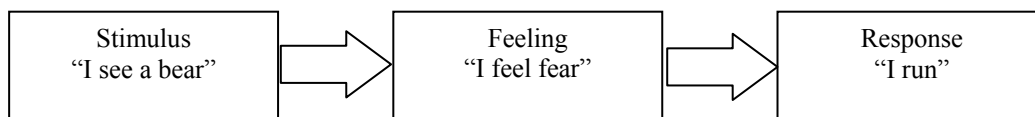

Figure 2. Cannon-Bard theory of emotion

Teoria celor doi factori Schachter and Singer and Schachter and Singer's two factor theory

Această teorie infirmă ambele teorii: teoria James-Lange care consideră greșit faptul că modificările fiziologice reprezintă cauza experienței emoționale și, de asemenea, teoria lui Cannon care subliniază faptul că modificările corporale și experiența emoțională ar fi independente. În această teorie emoția este privită ca având două componente: excitația fiziologică și cogniția.

Cei doi factori care determină emoțiile sunt schimbările fizice în organismul unei persoane, precum și individul care suportă aceste modificări. Această teorie afirmă că emoțiile rezultă din interpretările făcute de oameni asupra situațiilor lor, după ce au fost stimulați fiziologic.

Este cunoscută sub numele de teoria cognitivă deoarece cogniția joacă un rol important în formularea emoțiilor. Teoria explică modul în care emoțiile sunt experimentate prin perceperea stimulului. A

This theory disproves both theories: James Lange theory considering wrong in thinking that physiological changes cause emotional experience and also Cannon's theory in thinking that bodily changes and emotional experience were independent. In this theory the emotion is viewed as having two components: physiological arousal and cognition.

The two factors that determine different emotions are physical changes in a person's body and the reason the individual gives for those changes. This theory states that emotions result from people's interpretations of their situations after they have been physiologically stimulated.

It is known as the cognitive labeling theory as cognition plays an important role in the formulation of emotions. The theory explains how emotions are experienced upon the perception of a stimulus.

This theory was also criticized taking into consideration some critics like: there was

fost, la rândul ei, criticată pentru că manipulările excitației și cogniției nu au arătat niciun efect deoarece uneori putem experimenta emoții în mod automat, fără să ne gândim la ele, și pentru faptul că starea de spirit a subiecților nu a fost evaluată la începutul procedurii. Cel mai acceptat punct de vedere este că emoțiile apar ca o secvență complexă de evenimente și această secvență începe atunci când o persoană are de a face cu un eveniment important, un gând.

Concluzii

Am încercat să oferim o imagine de ansamblu a dezvoltării cercetării asupra emoției, având ca punct de plecare teoria lui William James. Emoțiile joacă un rol important atât în determinarea, cât și în subminarea gândirii raționale și acțiunii.

Așa cum am putut vedea, emoția este de obicei considerată a fi un sentiment despre sau o reacție la anumite evenimente importante sau gânduri. Ele sunt stări care afectează nu numai comportamentul; vorbim despre un întreg mecanism de acțiuni care apare după: sentimente, amintiri, așteptări, senzații fizice și mentale, cognitive, schimbări comportamentale și motivaționale.

Înțelegerea diferitelor și variatelor nivele ale emoțiilor noastre ne ajută să trăim mai ușor cu ele și să le utilizăm ca instrumente și aliați, în loc de a lupta împotriva lor. A afla ce apare mai întâi, frica sau fuga, lacrimile sau tristețea, fericirea sau zâmbetul, are mai puțină importanță decât a învăța cum să manipulăm simptomele.

Pragmatismul este teoria de selecție naturală a lui Darwin aplicată filosofiei. Pragmatistii și-au pus întrebarea: de ce avem judecată? În conformitate cu punctul de vedere darwinist, organismele cu rațiune ar fi selectate în mod natural de organismele fără rațiune.

Bibliografie

no effect from arousal and cognition manipulations; sometimes we can experience emotions automatically, *without even thinking about them*.

And the fact that the mood of the subjects was not assessed at the beginning of the procedure. The most widely accepted view is that emotions occur as a complex sequence of events and this sequence begins when a person encounters an important event or thought.

Conclusion

We tried to offer an overview of the development of emotion research, starting from William James influential feeling theory of emotions. Emotions play an important role both in determining and in undermining rational thought and action.

As we could see emotion is usually considered to be a feeling about or reaction to certain important events or thoughts. They are states of feeling that affect not only the way we behave; it's like a whole machinery of actions coming after: feelings, memories, expectations, physical and mental sensations, cognitive, behavioral and motivational changes.

Understanding the various and different levels of our emotions can make it easier to live with them and to use them as tools and allies, instead of being prey of them or struggling against them. To find out whether the fear or the running comes first, the tears or the sadness, the happiness or the smile is of less importance than to learn how to deal with these symptoms.

Pragmatism is Darwin's theory of natural selection applied to philosophy. The pragmatists asked the question, why do we have minds? According to the Darwinian view, organisms with minds would be naturally selected over organisms without minds.

Bibliography

- [1] Darwin, Charles, *The expression of the emotions in man and animal*, D. Appleton and Company, New York, 1899. [1] Darwin, Charles. 1899. *The expression of the emotions in man and animal*. New York: D. Appleton and Company.
- [2] James, William, *Principles of Psychology*, New York: Dover, 1980. [2] James, William. 1980. *Principles of Psychology*. New York: Dover.
- [3] James, William, *What is an emotion?*, in *Mind*, 9, 1884, p.188-205. [3] James, William. 1884. *What is an emotion?*, in *Mind*, 9, p.188-205.

¹ William James

² James William, *Principles of psychology*, 1980, p. 449-450

³ James William, *Principles of psychology*, 1980, p. 247

⁴ James William, *Principles of psychology*, 1980, p. 253-4

⁶ William James

⁶ James William, *Principles of psychology*, 1980, p. 449-450

⁷ James William, *Principles of psychology*, 1980, p. 247

⁷ James William, *Principles of psychology*, 1980, p. 253-4